

Teoria Grafów - Sylabus - Najważniejsze Informacje

Autor: Ricko

Egzamin Magisterski 2017

Spis Treści

1	Sylabus - Opisy punktów	2
1.1	Podstawowe definicje i własności teorii grafów	2
1.2	Spójność	10
1.3	Grafy Eulera	12
1.4	Grafy Hamiltona	13
1.5	Drzewa	13
1.6	Macierzowy opis grafów	16
1.7	Skojarzenia	18
1.8	Kolorowanie grafów	20
1.9	Grafy doskonałe	21
1.10	Zbiory dominujące	24
1.11	Bezpieczeństwo w grafach	26
1.12	Grafowe modele sieci	26

Rozdział 1

Sylabus - Opisy punktów

1.1 Podstawowe definicje i własności teorii grafów

Definicja 1.1.1. GRAFEM PROSTYM G nazywamy parę (V, E) , gdzie poprzez V oznaczamy dowolny (nawet niepusty) zbiór wierzchołków, a przez E oznaczamy zbiór krawędzi.

Definicja 1.1.2. KRAWĘDZIĄ w grafie $G = (V, E)$ nazywamy parę $\{x, y\}$, gdzie $x, y \in G$. Mówimy wtedy, że wierzchołki x i y SĄSIADUJĄ ze sobą lub też gdy przyjmiemy oznaczenie $e = \{x, y\}$ możemy mówić, że wierzchołki x i y są INCYDENTNE z krawędzią e

Oznaczenie 1.1.1. Zbiór wierzchołków konkretnego grafu G oznaczać będziemy poprzez $V(G)$, a zbiór krawędzi poprzez $E(G)$

Oznaczenie 1.1.2. Stosować będziemy różne tożsame oznaczenia na zawieranie się krawędzi w zbiorze wszystkich krawędzi: $\{x, y\} \in E(G)$, $xy \in G$, $xy \in E$. Oznaczają one to samo i mogą być stosowane zamiennie. Podobnie na różne sposoby oznaczać będziemy należenie wierzchołka x do grafu G : $x \in V(G)$, $x \in G$.

Umowa 1.1.1. Od tej pory wszystkie rozważane grafy będą grafami prostymi.

Definicja 1.1.3. Niech X będzie dowolnym zbiorem, wtedy

$$[X]^k = \{S \subseteq X : |S| = k\}$$

czyli opisując słowami $[X]^k$ jest rodziną wszystkich k -elementowych podzbiorów zbioru X .

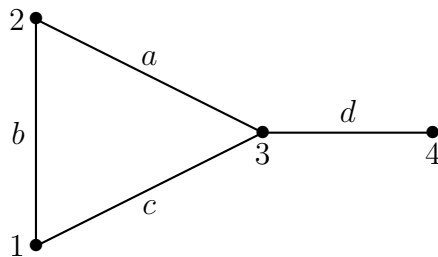
Uwaga 1.1.1. Stosując powyższą definicję możemy zauważyć, że $E \subseteq [V]^2$.

Uwaga 1.1.2. Mówimy, że dwie krawędzie e i f sąsiadują ze sobą, jeśli $|e \cap f| = 1$

Definicja 1.1.4. RZĘDEM grafu nazywamy liczbę $|G| = \text{card } V$.

Definicja 1.1.5. ROZMIAREM grafu nazywamy liczbę $\|G\| = \text{card } E$.

Przykład 1.1.1. Graf prosty G , w którym $V = \{1, 2, 3, 4\}$ oraz $E = \{a, b, c, d\}$

Przykładowo krawędź b możemy zapisać jako $b = \{1, 2\}$ i mówimy wtedy, że wierzchołki 1 i 2 są incydentne z krawędzią b . Ponadto $|G| = 4$ oraz $||G|| = 4$.

Definicja 1.1.6. Zbiór $S \subseteq V(G)$ nazywamy NIEZALEŻNYM wtedy i tylko wtedy, gdy $\forall_{x,y \in S} xy \notin G$

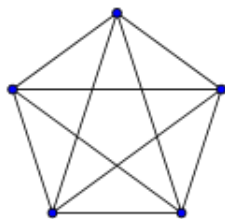
Definicja 1.1.7. Zbiór $S \subseteq V(G)$ nazywamy KLIKĄ wtedy i tylko wtedy, gdy $\forall_{x,y \in S} xy \in G$

Przykład 1.1.2. Analizując graf z przykładu pierwszego możemy zauważyć, że zbiór $S_1 = \{2, 4\}$ jest zbiorem niezależnym, a zbiór $S_2 = \{1, 2, 3\}$ jest kliką.

Uwaga 1.1.3. Jeżeli $V(G)$ jest kliką to graf G nazywamy grafem PEŁNYM

Oznaczenie 1.1.3. Graf pełny rzędu n oznaczamy K_n

Przykład 1.1.3. Graf pełny K_5

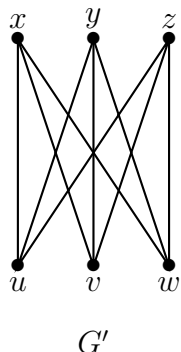
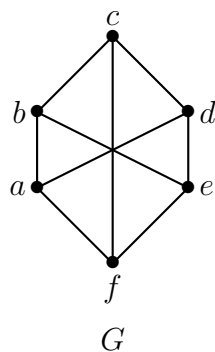

Definicja 1.1.8. Mówimy, że $G = (V, E)$ i $G' = (V', E')$ są IZOMORFICZNE (oznaczamy $G \cong G'$) jeżeli istnieje bijekcja $\varphi: V \rightarrow V'$ taka, że

$$\forall_{x,y \in V} xy \in E \Leftrightarrow \varphi(x)\varphi(y) \in E'$$

Umowa 1.1.2. Grafy izomorficzne będziemy utożsamiać ze sobą.

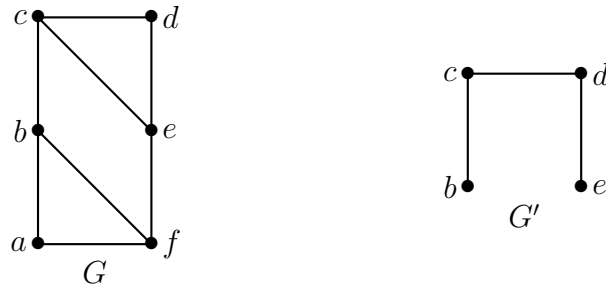
Przykład 1.1.4. Grafy izomorficzne G i G' wraz z opisanymi wartościami izomorfizmu $\varphi: G \rightarrow G'$

$$\begin{array}{ll} \varphi(a) = x & \varphi(d) = v \\ \varphi(b) = u & \varphi(e) = z \\ \varphi(c) = y & \varphi(f) = w \end{array}$$

Definicja 1.1.9. Mówimy, że $G' \subseteq G$ jest PODGRAFEM grafu G jeśli $V(G') \subseteq V(G)$ oraz $E(G') \subseteq E(G)$.

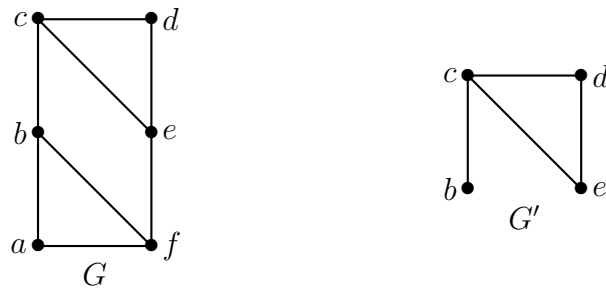
Przykład 1.1.5. Graf G i jego podgraf G'

Definicja 1.1.10. Mówimy, że $G' \subseteq G$ jest grafem INDUKOWANYM jeżeli

$$E(G') = \{xy \in E(G) : x, y \in V(G')\}$$

Przykład 1.1.6. Graf G i graf indukowany z G oznaczony jako G'

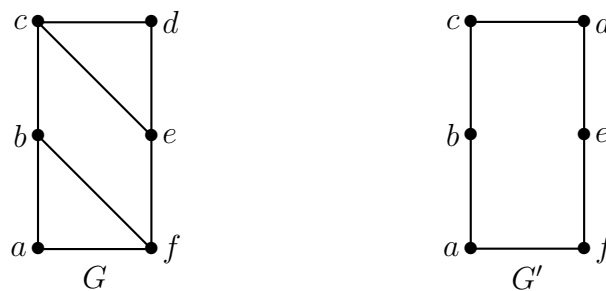

Definicja 1.1.11. Jeżeli $U \subseteq V(G)$, to $G[U] = (U, \tilde{E})$, gdzie $\tilde{E} = \{xy \in E(G) : x, y \in U\}$.

Definicja 1.1.12. Mówimy, że $G' \subseteq G$ jest PODGRAFEM ROZPINAJĄCYM graf G jeśli

$$G[G'] = G \quad (V(G') = V(G))$$

Przykład 1.1.7. Graf G i podgraf rozpinający G'

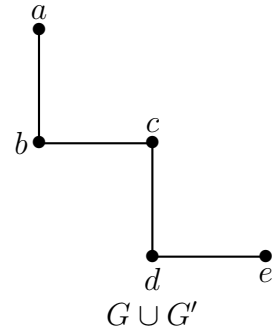
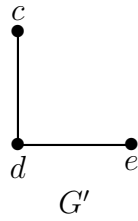
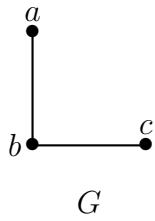

Definicja 1.1.13. Jeżeli $G = (V, E)$ oraz $G' = (V', E')$, to

$$G \cup G' = (V \cup V', E \cup E')$$

$$G \cap G' = (V \cup V', E \cap E')$$

Przykład 1.1.8. Suma dwóch grafów G i G'

Uwaga 1.1.4. *Jeśli $V(G \cap G') = \emptyset$, to mówimy, że grafy G i G' są ROZŁĄCZNE.*

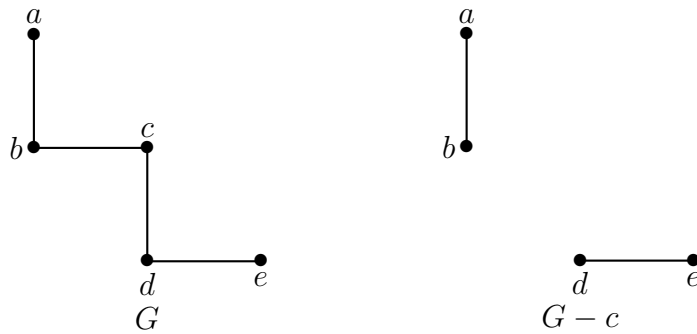
Definicja 1.1.14. *Jeśli $U \subset V(G)$, to $G - U = G[V \setminus U]$.*

Definicja 1.1.15. *Jeśli $x \in V(G)$, to $G - x = G - \{x\}$.*

Definicja 1.1.16. *Jeśli $F \subset E$, to $G - F = (V, E \setminus F)$*

Definicja 1.1.17. *Jeśli $e \in E$, to $G - e = G - \{e\}$.*

Przykład 1.1.9. *Usuwanie wierzchołka c z grafu G .*

Jak widać grafy $G[\{a, b\}]$ i $G[\{d, e\}]$ są ze sobą rozłączne.

Przykład 1.1.10. *W przykładzie 1.1.7 graf $G' = G - \{ce, bf\}$*

Uwaga 1.1.5. *Jeśli $F \subset [V]^2$, to $G + F = (V, E \cup F)$.*

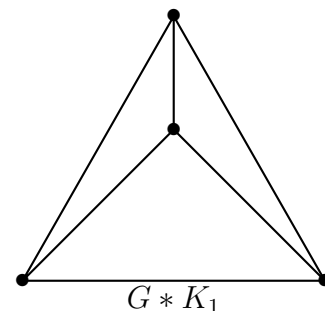
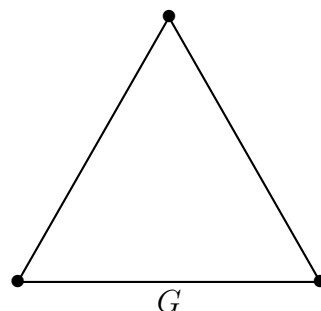
Definicja 1.1.18. *Jeśli grafy G i G' są rozłączne, to ZESPOLENIEM tych grafów nazywamy graf*

$$G * G' = G \cup G' + F,$$

gdzie

$$F = \{xy \in [V(G) \cup V(G')]^2 : x \in V(G), y \in V(G')\}$$

Przykład 1.1.11. *Zespolenie grafów G i K_1*

Definicja 1.1.19. DOPEŁNIENIEM grafu G nazywamy graf $\bar{G} = (V(G), [V(G)]^2 \setminus E(G))$.

Przykład 1.1.12. Graf G i jego dopełnienie \bar{G} .

Definicja 1.1.20. SĄSIEDZTWEK wierzchołka $v \in V(G)$ nazywamy zbiór $N(v) = \{u \in G : uv \in E(G)\}$

Definicja 1.1.21. STOPNIEM wierzchołka $v \in V(G)$ nazywamy liczbę $d(v) = |N(v)|$.

Definicja 1.1.22.

$$\delta(G) = \min_{v \in G} d(v)$$

$$\Delta(G) = \max_{v \in G} d(v)$$

$$d(G) = \frac{1}{|V|} \sum_{v \in G} d(v)$$

Liczbę $\delta(G)$ nazywamy MINIMALNYM STOPNIEM WIERZCHOŁKA, liczbę $\Delta(G)$ MAKSYMALNYM STOPNIEM WIERZCHOŁKA, a liczbę $d(G)$ nazywamy ŚREDNIM STOPNIEM WIERZCHOŁKA.

Uwaga 1.1.6.

$$\delta(G) \leq d(G) \leq \Delta(G)$$

Przykład 1.1.13. Analizując graf G z przykładu 1.1.9 zauważmy, że na przykład $N(c) = \{b, d\}$ oraz $d(c) = 2$. Ponadto $\delta(G) = 1$, $\Delta(G) = 2$ oraz $d(G) = \frac{8}{5}$.

Lemat 1.1.1 (O uściskach dłoni). Suma stopni wierzchołków w grafie jest liczbą parzystą.

Definicja 1.1.23. ŚCIEŻKĄ nazywamy każdy graf postaci

$$P = (\{x_0, x_1, \dots, x_k\}, \{x_0x_1, x_1x_2, \dots, x_{k-1}x_k\})$$

gdzie $x_i \neq x_j$ dla $0 \leq i < j \leq k$.

Definicja 1.1.24. DŁUGOŚCIĄ ŚCIEŻKI P nazywamy liczbę jej krawędzi. Ścieżkę długości k nazywamy k -ŚCIEŻKĄ i stosujemy oznaczenie P_k

Przykład 1.1.14. Graf G z przykładu 1.1.9 jest ścieżką długości 4, możemy zatem zapisać równoważnie

$$G = P_4 = (\{a, b, c, d, e\}, \{ab, bc, cd, de\})$$

Oznaczenie 1.1.4. Ścieżkę możemy jednoznacznie zdefiniować przy pomocy ciągu $x_0x_1 \dots x_k$, ponadto wprowadzamy oznaczenie

$$Px_i = x_0x_1 \dots x_i$$

oraz

$$x_iP = x_i \dots x_k$$

a także

$$x_iPx_j = x_i \dots x_j \quad \text{dla } i < j$$

Oznaczenie 1.1.5. Jeśli suma ścieżek też jest ścieżką, to zamiast pisać $Px \cup xQy \cup yR$ będziemy używać oznaczenia $PxQyR$.

Przykład 1.1.15. Analizując grafy z przykładu 1.1.8 jeśli $P = G \cup G' = abcde$, to $Pc = G$ oraz $cP = G'$.

Definicja 1.1.25. Jeśli $P = x_0x_1 \dots x_k$, to wierzchołki x_0, x_k nazywamy KOŃCAMI ścieżki P , a wierzchołki x_1, \dots, x_{k-1} nazywamy WIERZCHOŁKAMI WEWNĘTRZNYMI ścieżki P .

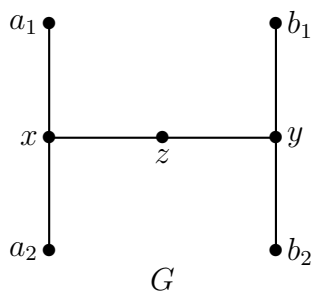
Oznaczenie 1.1.6. Ścieżkę oznaczoną $x_0 \dots x_k$ nazywać możemy także $x_0 - x_k$ -ŚCIEŻKĄ.

Przykład 1.1.16. Kolejny raz wracając do przykładu 1.1.9 stwierdzić możemy, że G jest $a - e$ -ścieżką, w której a i e są końcami ścieżki, a wierzchołki b, c, d są wierzchołkami wewnętrznymi.

Definicja 1.1.26. Załóżmy, że $A, B \subset V(G)$. $x - y$ -ścieżkę oznaczoną jako P , gdzie $x, y \in V(G)$, nazywamy $A - B$ -ŚCIEŻKĄ jeśli

$$P \cap A = \{x\} \quad \text{oraz} \quad P \cap B = \{y\}$$

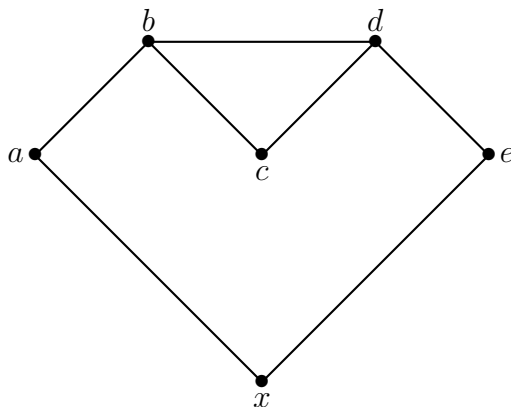
Przykład 1.1.17. Niech $A = \{a_1, a_2, x\}$ oraz $B = \{b_1, b_2, y\}$, przykład $x - y$ -ścieżki będącej $A - B$ -ścieżką

Definicja 1.1.27. Jeśli H jest grafem, to $x - y$ -ścieżkę nazywamy H -ścieżką, jeśli wspólnymi wierzchołkami tych grafów są końce ścieżki P , ponadto

$$H \cap P = (\{x, y\}, \emptyset)$$

Przykład 1.1.18. Niech $H = (\{a, b, c, d, e\}, \{ab, bc, bd, cd, de\})$ oraz $P = axe$. Wtedy P jest H -ścieżką.

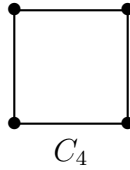
Definicja 1.1.28. CYKLEM nazywamy każdy graf postaci

$$x_0x_1 \dots x_{k-1} + x_0x_{k-1} \quad \text{dla } k \geq 3$$

Definicja 1.1.29. DŁUGOŚCIĄ CYKLU nazywamy liczbę krawędzi tego cyklu.

Oznaczenie 1.1.7. Cykl długości k nazywamy k -cyklem i oznaczamy symbolem C_k

Przykład 1.1.19. Cykl C_4

Definicja 1.1.30. Liczbę $g(G)$ nazywamy TALIĄ grafu G i oznaczamy przez nią długość najkrótszego cyklu zawartego w grafie G .

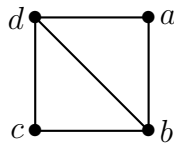
Definicja 1.1.31. Liczbę $o(G)$ nazywamy OBWODEM grafu G i oznaczamy przez nią długość najdłuższego cyklu zawartego w grafie G .

Przykład 1.1.20. W grafie G z przykładu 1.1.18 $g(G) = 3$ oraz $o(G) = 6$.

Uwaga 1.1.7. Jeśli graf G nie zawiera żadnego cyklu, to $g(G) = \infty$ oraz $o(G) = 0$.

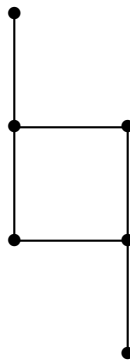
Definicja 1.1.32. CIĘCIWĄ nazywamy krawędź, która łączy wierzchołki $x, y \in C_k$, ale $xy \notin C_k$.

Przykład 1.1.21. Krawędź bd jest przykładem cięciwy dla cyklu $abcd$

Definicja 1.1.33. Cykl $C \subset G$ nazywamy CYKLEM INDUKOWANYM jeśli żadna cięciwa tego cyklu nie należy do grafu G

Przykład 1.1.22. Przykład grafu z cyklem indukowanym

Definicja 1.1.34. ODLEGŁOŚCIĄ WIERZCHOŁKÓW x i y w grafie G nazywamy długość najkrótszej $x - y$ -ścieżki zawartej w G i oznaczamy $d_G(x, y)$.

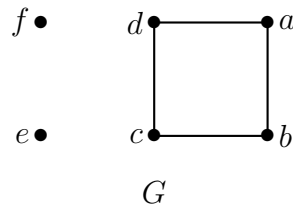
Definicja 1.1.35. ŚREDNICĄ grafu G nazywamy liczbę $\text{diam}(G) = \max_{v \in G} \max_{u \in G} d(u, v)$.

Definicja 1.1.36. Jeśli każde dwa wierzchołki grafu G można połączyć ścieżką, to graf G nazywamy GRAFEM SPÓJNYM.

Przykład 1.1.23. Analizując graf z przykładu 1.1.21 zauważamy, że np. $d(b, d) = 1$, ale $d(a, c) = 2$. Ponadto $\text{diam}(G) = 2$ oraz graf G jest spójny.

Definicja 1.1.37. Maksymalny podgraf spójny grafu G nazywamy SKŁADOWĄ.

Przykład 1.1.24. Podgrafy $(\{a, b, c, d\}, \{ab, bc, cd, da\})$, $(\{e\}, \emptyset)$ oraz $(\{f\}, \emptyset)$ są składowymi grafu G .

Lemat 1.1.2. Jeśli G jest grafem, który zawiera cykl, to

$$g(G) \leq 2 \text{diam}(G) + 1$$

Definicja 1.1.38. Graf oznaczony jako $G \square G'$ nazywamy PRODUKTEM KARTEZJAŃSKIM grafów G i G' jeśli $v(G \square G') = v(G) \times v(G')$ oraz

$$uu' \sim vv' \Leftrightarrow (u = v \wedge u' \sim_{G'} v') \text{ lub } (u \sim_G v \wedge u' = v')$$

Przez $a \sim_G b$ rozumiemy oznaczenie krawędzi między wierzchołkami a i b w grafie G .

Definicja 1.1.39. Graf oznaczony jako $G \times G'$ nazywamy ILOCZYNNEM TENSOROWYM grafów G i G' jeśli $v(G \times G') = v(G) \times v(G')$ oraz

$$uu' \sim vv' \Leftrightarrow u' \sim_{G'} v' \text{ i } u \sim_G v$$

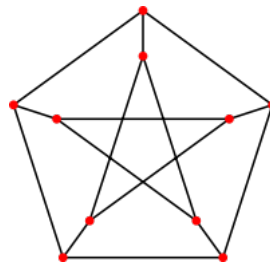
Definicja 1.1.40.

$$G \boxtimes G' = G \square G' \cup G \times G'$$

Definicja 1.1.41. PROMIENIEM grafu G nazywamy liczbę $\text{rad}(G) = \min_{v \in G} \max_{u \in G} d(u, v)$.

Definicja 1.1.42. Graf G nazywamy grafem REGULARNYM jeśli wszystkie wierzchołki mają ten sam stopień.

Definicja 1.1.43. GRAFEM PETERSENA nazywamy graf następującej postaci

Definicja 1.1.44. Rodzinę zbiorów $\mathcal{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ taką, że $\forall_{1 \leq i \leq n} A_i \neq \emptyset$ oraz $\forall_{1 \leq i, j \leq n} A_i \cap A_j = \emptyset$ oraz $\bigcup \mathcal{A} = A$ nazywamy PODZIAŁEM ZBIORU A .

Definicja 1.1.45. Graf G nazywamy grafem k -DZIELNYM, jeśli istnieje k -elementowy podział zbioru $V(G)$ składający się ze zbiorów niezależnych. Graf k -dzielny o maksymalnej liczbie wierzchołków nazywamy grafem PEŁNYM k -DZIELNYM.

Oznaczenie 1.1.8. Graf pełny dwudzielny $G = (V_1 \cup V_2, E)$, gdzie V_1 i V_2 są niezależne oraz $|V_1| = n$, $|V_2| = m$ oznaczamy $K_{n,m}$.

Przykład 1.1.25. Graf G' z przykładu 1.1.4 jest grafem dwudzielnym $K_{3,3}$

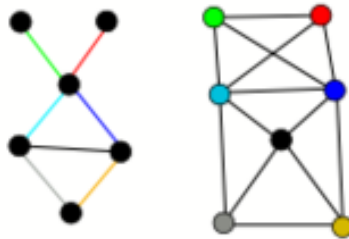
Definicja 1.1.46. Graf rzędu n rozmiaru 0 nazywamy grafem pustym i oznaczamy N_n .

Przykład 1.1.26. Korzystając z przykładu 1.1.24 możemy zauważyć, że graf $G[e, f]$ jest przykładem grafu N_2 .

Uwaga 1.1.8. $K_{n,m} = N_m * N_m$

Definicja 1.1.47. Jeśli G jest grafem prostym, to GRAFEM KRAWĘDZIOWYM tego grafu nazywamy $L(G) = (E(G), F)$, gdzie $ef \in F$ wtedy i tylko wtedy, gdy e i f sąsiadują w grafie G .

Przykład 1.1.27. Przykład grafu krawędziowego (dla ułatwienia dodano kolorowanie odpowiednich krawędzi w grafie wejściowym i wierzchołków w grafie krawędziowym)

Twierdzenie 1.1.1. Każdy cykl w grafie dwudzielnym ma długość parzystą.

Definicja 1.1.48. DROGĄ w grafie G nazywamy taki ciąg wierzchołków, w którym każde 2 wierzchołki występujące bezpośrednio po sobie są sąsiadami.

Przykład 1.1.28. Jedną z dróg w przykładzie 1.1.18 jest $edcbdex$ (pamiętajmy, że każda ścieżka jest drogą, ale nie każda droga jest ścieżką).

1.2 Spójność

Definicja 1.2.1. Mówimy, że graf G jest spójny, jeśli $\forall_{u,v \in V(G)}$ istnieje $u - v$ -ścieżka.

Przykład 1.2.1. Graf G z przykładu 1.1.9 jest grafem spójnym, a graf $G - c$ z tego samego przykładu grafem spójnym nie jest.

Uwaga 1.2.1. Graf G jest spójny wtedy i tylko wtedy, gdy $\forall_{u,v \in V(G)}$ istnieje droga, której pierwszym wierzchołkiem jest u , a ostatnim v .

Twierdzenie 1.2.1. *Jeśli graf G jest grafem spójnym rzędu n , to jego wierzchołki możemy tak ponumerować, że $\bigvee_{1 \leq i \leq n} G_i = G[v_1, \dots, v_i]$ jest grafem spójnym.*

Twierdzenie 1.2.2. *Jeśli G jest grafem rzędu n rozmiaru m , ma k składowych, to*

$$n - k \leq m \leq \frac{(n - k)(n - k + 1)}{2}$$

Definicja 1.2.2. ZBIOREM ROZSPAJAJĄCYM grafu spójnego nazywamy zbiór krawędzi F grafu G taki, że graf $G - F$ jest niespójny. Minimalny zbiór rozspajający nazywamy ROZCIĘCIEM, a jeśli rozcięcie jest 1-elementowe to nazywamy je MOSTEM.

Przykład 1.2.2. *Przykładowym zbiorem rozspajającym jest zbiór $F = \{ab, de\}$ z przykładu 1.1.18, a przykładem mostu jest krawędź xz z przykładu 1.1.17.*

Definicja 1.2.3. Liczbę $\lambda(G)$ nazywamy SPÓJNOŚCIĄ KRAWĘDZIOWĄ i oznaczamy przez nią moc najmniej licznego rozcięcia

Przykład 1.2.3. *Dla cyklu C_4 z przykładu 1.1.19 mamy $\lambda(C_4) = 2$.*

Definicja 1.2.4. ZBIOREM ROZDZIELAJĄCYM grafu spójnego nazywamy zbiór wierzchołków $U \subset V(G)$ taki, że $G - U$ nie jest spójny (lub $G - U = K_1$). Jeśli istnieje 1-elementowy zbiór rozdzielający, to jedyny jego element nazywamy WIERZCHOŁKIEM ROZDZIELAJĄCYM

Definicja 1.2.5. Liczbę $\kappa(G)$ nazywamy SPÓJNOŚCIĄ WIERZCHOŁKOWĄ i oznaczamy przez nią minimalną liczbę wierzchołków jaką należy usunąć, aby rozspoić graf.

Przykład 1.2.4. *Dla grafu z przykładu 1.1.17 wierzchołkiem rozdzielającym jest wierzchołek z , a zatem $\kappa(G) = 1$.*

Twierdzenie 1.2.3. *Jeżeli graf G jest spójny, to*

$$\delta(G) \geq \lambda(G) \geq \kappa(G)$$

Definicja 1.2.6. *Graf G nazywamy k -spójnym jeśli $\kappa(G) \geq k$*

Uwaga 1.2.2.

a) *Graf jest spójny wtedy i tylko wtedy, gdy jest 1-spójny*

b) *Jeśli G jest k -spójny ($k > 1$) to jest również $(k - 1)$ -spójny*

Lemat 1.2.1. *Jeśli graf G jest spójny, to krawędź $e \in G$ jest mostem wtedy i tylko wtedy, gdy nie należy ona do żadnego cyklu.*

Twierdzenie 1.2.4. *Graf G jest grafem 2-spójnym wtedy i tylko wtedy, gdy można go otrzymać z cyklu poprzez dodawanie H -ścieżek do wcześniej utworzonych grafów H*

Definicja 1.2.7. *Niech $G = (V, E)$ będzie grafem spójnym oraz niech $X \subset V \cup E$, a $A, B \subseteq V$ będą zbiorami niekoniecznie rozłącznymi. Mówimy, że ZBIÓR X ROZDZIELA jeśli dla każdej $A - B$ -ścieżki należy pewien element zbioru X .*

Przykład 1.2.5. W przykładzie 1.1.17 zbiór $\{z, xz, zy\}$ oddziela zbiory $A = \{a_1, x, a_2\}$ i $B = \{b_1, y, b_2\}$.

Twierdzenie 1.2.5. [Mengera]

Minimalna liczba wierzchołków oddzielających zbiory A i B , gdzie $A, B \subset V$ w grafie $G = (V, E)$ jest równa maksymalnej liczbie rozłącznych $A - B$ -ścieżek.

Wniosek 1.2.1. Jeśli w grafie spójnym $a, b \in V(G)$ oraz $ab \notin E(G)$ to minimalna liczba wierzchołków rozdzielających wierzchołki a od b oraz różnych od a oraz b jest równa maksymalnej liczbie niezależnych $a - b$ -ścieżek.

Twierdzenie 1.2.6. [Uogólnione Twierdzenie Mengera]

Graf G jest k -spójny wtedy i tylko wtedy, gdy każde jego dwa wierzchołki są połączone k -niezależnymi ścieżkami.

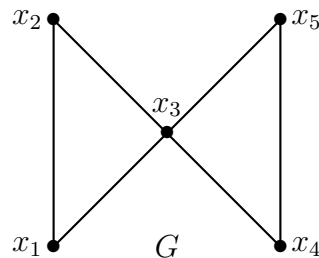
1.3 Grafy Eulera

Definicja 1.3.1. DROGĄ ZAMKNIĘTĄ nazywamy drogę, w której pierwszy i ostatni wierzchołek są sobie równe.

Definicja 1.3.2. CYKLEM EULERA (w grafie spójnym G) nazywamy drogę zamkniętą, która zawiera wszystkie krawędzie danego grafu i każda krawędź występuje tam dokładnie raz.

Definicja 1.3.3. GRAFEM EULERA nazywamy graf, który zawiera cykl Eulera.

Przykład 1.3.1. Przykładem drogi zamkniętej oraz cyklu Eulera jest droga $x_1x_2x_3x_4x_5x_3x_1$ z poniższego grafu G .

Definicja 1.3.4. ŚCIEŻKĄ EULERA nazywamy drogę, która zawiera wszystkie krawędzie danego grafu i każda krawędź występuje tam dokładnie raz.

Przykład 1.3.2. Przykładem ścieżki Eulera jest ścieżka $dabc$ z przykładu 1.1.1.

Definicja 1.3.5. Graf nazywamy PÓLEULEROWSKIM, jeśli zawiera on ścieżkę Eulera.

Lemat 1.3.1. Jeśli $\delta(G) \geq 2$, $|G| \geq 3$, to w grafie istnieje cykl.

Twierdzenie 1.3.1. [Eulera]

Załóżmy, że G jest grafem spójnym. G jest grafem Eulera wtedy i tylko wtedy, gdy stopień każdego wierzchołka jest liczbą parzystą.

Algorytm 1.3.1. [Fleurego]

Algorytm wyznaczania cyklu Eulera

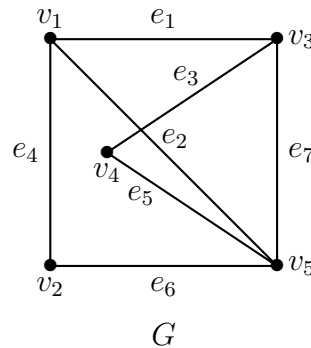
1. Cykl zaczynamy w dowolnym wierzchołku.
2. Do kolejnego wierzchołka przechodzimy krawędzią, która nie jest mostem, ale jeśli jest to możliwe.
3. Z grafu usuwamy "przechodzone" krawędzie i izolowane wierzchołki.

1.4 Grafy Hamiltona

Definicja 1.4.1. CYKLEM HAMILTONA w grafie spójnym G nazywamy cykl, do którego należą wszystkie wierzchołki G .

Definicja 1.4.2. GRAFEM HAMILTONA nazywamy graf zawierający cykl Hamiltona.

Przykład 1.4.1. Cyklem Hamiltona jest graf $v_1v_2v_5v_4v_3v_1$ z poniższego grafu G .

Definicja 1.4.3. ŚCIEŻKĄ HAMILTONA w grafie spójnym G nazywamy ścieżkę, która przechodzi przez wszystkie wierzchołki grafu G dokładnie raz.

Definicja 1.4.4. Graf nazywamy PÓLHAMILTONOWSKIM, gdy zawiera on ścieżkę Hamiltona.

Definicja 1.4.5. Graf G nazywamy PRAWIE HAMILTONOWSKIM, jeśli dodanie jednej krawędzi spowoduje powstanie cyklu Hamiltona.

Przykład 1.4.2. Graf z przykładu 1.1.1 jest grafem prawie hamiltonowskim oraz zawiera ścieżkę Hamiltona $dabc$.

Twierdzenie 1.4.1. [Diraca]

Jeżeli w grafie prostym rzędu n , $n \geq 3$ dla każdego wierzchołka $v \in G$ spełniona jest nierówność $\deg(v) \geq \frac{n}{2}$, to G jest grafem Hamiltona.

Twierdzenie 1.4.2. [Orego]

Jeśli w grafie prostym rzędu n , $n \geq 3$ dla każdych dwóch takich wierzchołków $u, v \in V(G)$, że $uv \notin E(G)$ spełniona jest nierówność $\deg(u) + \deg(v) \geq n$, to G jest grafem Hamiltona.

1.5 Drzewa

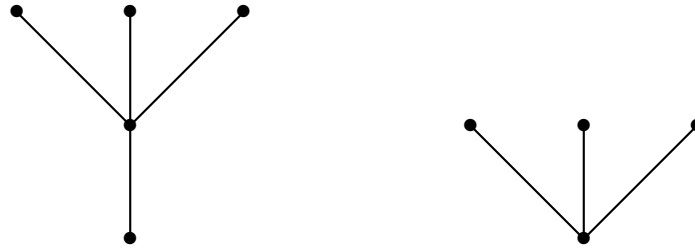
Definicja 1.5.1. DRZEWEM nazywamy każdy graf prosty, acykliczny i spójny.

Przykład 1.5.1. Graf G z przykładu 1.1.17 jest drzewem.

Definicja 1.5.2. LASEM nazywamy graf prosty i acykliczny.

Komentarz 1.5.1. Każda składowa lasu jest drzewem.

Przykład 1.5.2. Przykład lasu L zawierającego dwa drzewa.

L

Twierdzenie 1.5.1. *Załóżmy, że T jest grafem prostym rzędu n . Wówczas następujące warunki są równoważne*

- i) T jest drzewem.*
- ii) T jest acykliczny i ma $n - 1$ krawędzi.*
- iii) T jest spójny i ma $n - 1$ krawędzi.*
- iv) T jest spójny i każda krawędź jest mostem.*
- v) Każde dwa wierzchołki są połączone dokładnie jedną ścieżką*
- vi) T jest acykliczny i po dodaniu jednej krawędzi będzie zawierał dokładnie jeden cykl.*

Definicja 1.5.3. *Załóżmy, że $r \in V(T)$. W drzewie T wprowadzimy porządek*

$$\forall_{v \in V(T)} r \leq v$$

Natomiast dla $u, v \in V(T)$

$$u \leq v \iff u \in rTv$$

Drzewo z tak zdefiniowanym porządkiem nazywamy DRZEWEM UKORZENIONYM

Uwaga 1.5.1. *Poprzez uTv oznaczamy jedyną $u - v$ -ścieżkę w drzewie T*

Definicja 1.5.4. *Jeśli mamy drzewo ukorzone $T \subseteq G$, to T nazywamy DRZEWEM NORMALNYM (w G), jeśli końce każdej T -ścieżki (zawartej w G są porównywalne).*

Definicja 1.5.5.

$$N(C) = \{v \in G : v \notin C, \text{ istnieje } u \in C, uv \in E(G)\}$$

Przykład 1.5.3. *W przykładzie 1.4.1 niech $C = \{v_4, v_5\}$. Wtedy $N(C) = \{v_2, v_3\}$.*

Twierdzenie 1.5.2. *Każdy graf spójny zawiera drzewo normalne rozpinające ten graf.*

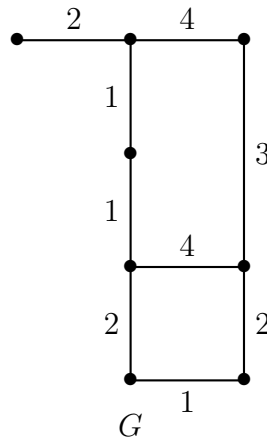
Definicja 1.5.6. *Niech $G = (V, E)$ będzie grafem. Funkcję $w: E \rightarrow \mathbb{R}_+$ nazywamy WAGĄ.*

Definicja 1.5.7. *Parę (G, w) , gdzie G jest grafem, a w wagą, nazywamy GRAFEM WAŻONYM*

Definicja 1.5.8. *WAGĄ GRAFU G nazywamy liczbę*

$$w(G) = \sum_{e \in E(G)} w(e)$$

Przykład 1.5.4. *Przykład grafu ważonego, w którym $w(G) = 20$.*

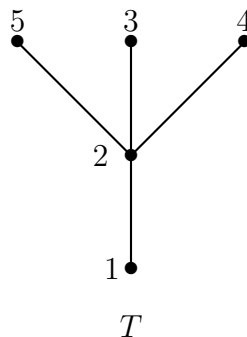
Algorytm 1.5.1. [*Kruskala*]

W każdym kroku wybieramy krawędź o minimalnej wadze tak, aby nie stworzyć cyklu.

Twierdzenie 1.5.3. *W wyniku algorytmu Kruskala otrzymujemy drzewo o minimalnej wadze.*

Definicja 1.5.9. *Drzewo T nazywamy DRZEWEM OZNAKOWANYM jeśli $V(T) = \{1, \dots, n\}$ oraz $E(T) \subseteq [V(T)]^2$.*

Przykład 1.5.5. *Przykład drzewa oznakowanego.*

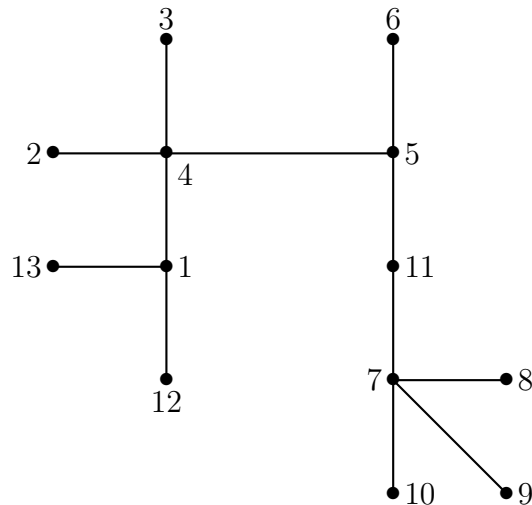

Twierdzenie 1.5.4. [*Cayleya*]

Istnieje dokładnie n^{n-2} drzew oznakowanych.

Dowód. Istnieje bijekcja między zbiorem drzew oznakowanych rzędu n , a zbiorem wszystkich ciągów $(n-2)$ -elementowych o wyrazach ze zbioru n -elementowego. Tworzymy dwa ciągi (a_n) i (b_n) długości $n-2$. Na początek niech $T_1 = T$, jako b_1 bierzemy liść (wierzchołek stopnia 1) drzewa T_1 o najmniejszym numerze, a jako a_1 bierzemy jego sąsiada. Następnie tworzymy drzewo $T_2 = T_1 - b_1$ i powtarzamy procedurę: jako b_2 bierzemy liść T_2 o najmniejszym numerze, a jako a_2 jego sąsiada, itd ($T_i = T_{i-1} - b_{i-1}$). aż otrzymamy wyrazy b_{n-2} oraz a_{n-2} . Nas interesuje ciąg (a_n) (nazywamy go KODEM PRÜFERA)

Procedurę tę można odwrócić: niech $(a_1, a_2, \dots, a_{n-2})$ będzie ciągiem o wyrazach ze zbioru $\{1, 2, \dots, n\}$. Jako b_1 wybieramy najmniejszą liczbę ze zbioru $\{1, \dots, n\}$, która nie występuje w ciągu $(a_1, a_2, \dots, a_{n-2})$. Tworzymy krawędź $a_1 b_1$. Następnie jako b_2 wybieramy najmniejszą liczbę ze zbioru $\{1, \dots, n\}$ różną od b_1 , która nie występuje w ciągu (a_2, \dots, a_{n-2}) i tworzymy krawędź $a_2 b_2$, itd. aż otrzymamy b_{n-2} oraz krawędź $a_{n-2} b_{n-2}$. Na koniec tworzymy krawędź między wierzchołkami, których wartości nie wystąpiły w ciągu b_n □

Przykład 1.5.6. Tworzenie kodu Prüfera

Uzyskane ciągi:

$(a_n) = (4, 4, 5, 7, 7, 7, 7, 11, 5, 4, 1, 1,)$ - kod Prüfera oraz pomocniczy $(b_n) = (2, 3, 6, 8, 9, 10, 7, 11, 5, 4, 12)$.

1.6 Macierzowy opis grafów

Definicja 1.6.1. Jeśli G jest grafem prostym rzędu n , rozmiaru m , to

- MACIERZĄ SĄSIEDZTWA tego grafu nazywamy macierz rozmiaru $n \times n$ postaci

$$a_{ij} = \begin{cases} 1 & v_i v_j \in E(G) \\ 0 & \text{w przeciwnym przypadku} \end{cases}$$

- MACIERZĄ INCYDENCJI tego grafu nazywamy macierz rozmiaru $n \times m$ postaci

$$a_{ij} = \begin{cases} 1 & v_i \text{ jest incydentny z krawędzią } e_j \\ 0 & \text{w przeciwnym przypadku} \end{cases}$$

Uwaga 1.6.1. W każdej kolumnie macierzy incydencji grafu prostego występują dokładnie dwie jedynki.

Uwaga 1.6.2. W każdym wierszu macierzy incydencji liczba jedynek odpowiada stopniowi wierzchołka, któremu odpowiada ten wiersz.

Uwaga 1.6.3. Diagonalna macierz stopni wierzchołków grafu G jest macierzą rozmiaru $n \times n$ postaci

$$d_{ij} = \begin{cases} d(v_i) & \text{jeżeli } i = j \\ 0 & \text{w przeciwnym przypadku} \end{cases}$$

Przykład 1.6.1. W przykładzie 1.4.1 macierzą sąsiedztwa grafu G jest

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix},$$

macierzą incydencji jest

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix},$$

a macierzą stopni wierzchołków jest

$$\begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$

Definicja 1.6.2. DOPEŁNIENIEM ALGEBRAICZNYM macierzy M nazywamy każdą liczbę postaci

$$(-1)^{i+j} \det(M(i|j))$$

gdzie dla $1 \leq i, j \leq n$ $M(i|j)$ jest macierzą powstałą z macierzy M przez wykreślenie i -tego wiersza i j -tej kolumny.

Twierdzenie 1.6.1. [*macierzowe o drzewach (Kirchoffa)*]

Liczba drzew rozpinających oznakowanego grafu prostego jest równa dowolnemu dopełnieniu algebraicznemu macierzy $D - A$, gdzie D jest macierzą diagonalną stopni wierzchołków grafu G , a A jest jego macierzą sąsiedztwa.

Definicja 1.6.3. WYZNACZNIKIEM GRAFU nazywamy wyznacznik macierzy sąsiedztwa tego grafu.

Przykład 1.6.2. Wyznacznik grafu G z przykład 1.4.1 wynosi -2 .

Definicja 1.6.4. Jeśli $\det(G) = 0$, to graf G nazywamy GRAFEM SINGULARNYM.

Lemat 1.6.1.

$$\det(G) = \sum_{\Gamma \in S(G)} (-1)^{sg(\Gamma)} 2^{c(\Gamma)}$$

gdzie $S(G)$ jest zbiorem wszystkich podgrafów rozpinających, których składowe są 1-regularne lub 2-regularne, $sg(\Gamma)$ jest liczbą składowych o parzystej liczbie wierzchołków, a $c(\Gamma)$ jest liczbą cykli.

Lemat 1.6.2. Jeśli $u, v \in V(G)$, $uv \notin E(G)$, $N(u) \subset N(v)$ oraz G' jest grafem otrzymanym z G przez usunięcie wszystkich krawędzi postaci xv , gdzie $x \in N(u)$, to $\det(G') = \det(G)$.

Lemat 1.6.3. Jeśli x jest liściem grafu G , a u jest jego sąsiadem, to

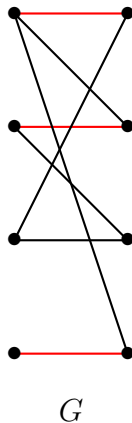
$$\det(G - \{x, u\}) = (-1)\det(G)$$

Lemat 1.6.4. Graf jest singularny wtedy i tylko wtedy, gdy przynajmniej jedna z jego składowych jest grafem singularnym

1.7 Skojarzenia

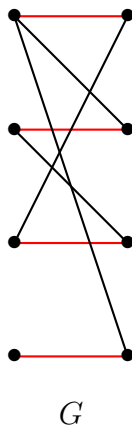
Definicja 1.7.1. Niech $G = (A \cup B, E)$, gdzie A i B są zbiorami niezależnymi, będzie grafem dwudzielnym, $A \cup B = V$. Zbiór $F \subset E$ rozłącznych krawędzi nazywamy SKOJARZENIEM.

Przykład 1.7.1. Graf G z zaznaczono na czerwono skojarzeniem.

Definicja 1.7.2. Zbiór F nazywamy SKOJARZENIEM PEŁNYM, jeśli $\forall v \in G \exists e \in F$ (v jest incydentny z krawędzią e).

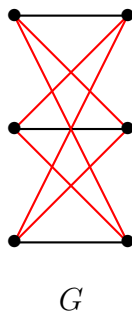
Przykład 1.7.2. Graf G z zaznaczono na czerwono skojarzeniem pełnym.

Definicja 1.7.3. Zbiór $H \subset G$ nazywamy k -FAKTOREM jeśli H jest grafem rozpinającym ($V(H) = V(G)$) oraz k -regularnym.

Uwaga 1.7.1. 1-faktor to nic innego jak skojrzenie pełne.

Przykład 1.7.3. Graf G z zaznaczono na czerwono 2-faktorem.

Definicja 1.7.4. Niech $U \subset V$ oraz $\forall_{u \in U} \exists_{e \in M} u \in e$, to mówimy, że M JEST SKOJARZENIEM DLA ZBIORU M , a każdy wierzchołek ze zbioru U nazywamy SKOJARZONYM. Każdy wierzchołek, który nie jest incydentny z żadną krawędzią skojarzenia nazywamy NIESKOJARZONYM. U .

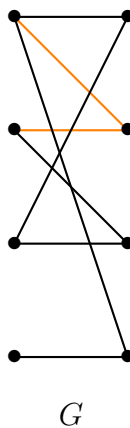
Definicja 1.7.5. Mówimy, że zbiór $X \subset V$ jest POKRYCIEM WIERZCHOŁKOWYM grafu G , jeśli każda krawędź grafu G jest incydentna z pewnym wierzchołkiem zbioru X .

Przykład 1.7.4. W grafie G z przykładu 1.1.1 pokryciem wierzchołkowym jest zbiór $\{1, 2, 4\}$.

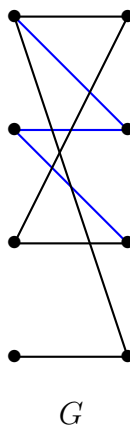
Definicja 1.7.6. Niech $G = (A \cup B, E)$ oraz niech M będzie skojarzeniem. ŚCIEŻKĄ NAPRZEMIENNĄ nazywamy taką ścieżkę, której pierwszym wierzchołkiem jest wierzchołek $a \in A$, natomiast krawędzie tej ścieżki należą naprzemiennie do zbiorów $E \setminus M$ i M .

Definicja 1.7.7. ŚCIEŻKĄ POWIĘKSZAJĄCĄ nazywamy ścieżkę naprzemienną, której ostatni wierzchołek jest nieskojarzonym wierzchołkiem należącym do zbioru B .

Przykład 1.7.5. Przykładem ścieżki naprzemiennej w grafie z przykładu 1.7.1 jest ścieżka oznaczona poniżej kolorem pomarańczowym

a przykładem ścieżki powiększającej jest ścieżka oznaczona poniżej kolorem niebieskim

Twierdzenie 1.7.1. [Königa]

W grafie dwudzielnym moc najliczniejszego skojarzenia jest równa mocy najmniej liczego pokrycia.

Twierdzenie 1.7.2. [Halla]

Niech $G = (V_1 \cup V_2, E)$ będzie grafem dwudzielnym. W tym grafie istnieje skojarzeniem zbioru V_1 wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego $A \subset V_1$

$$|A| \leq |N(A)|$$

1.8 Kolorowanie grafów

Definicja 1.8.1. k -KOLOROWANIEM grafu G nazywamy podział zbioru $V(G)$ na k zbiorów niezależnych.

Definicja 1.8.2. Jeśli dla grafu G istnieje k -kolorowanie, to ten graf nazywamy k -KOLOROWALNYM.

Definicja 1.8.3. Jeśli G jest k -kolorowalny, ale nie jest $k-1$ -kolorowalny, to G nazywamy k -CHROMATYCZNYM, a liczbę $\chi(G) = k$ nazywamy LICZBĄ CHROMATYCZNĄ.

Przykład 1.8.1. Dla grafu G z przykładu 1.1.1 mamy $\chi(G) = 3$.

Lemat 1.8.1.

$$\chi(G) \leq |G|$$

Algorytm 1.8.1. [Zachłanny]

1. Etykietujemy wierzchołki v_1, \dots, v_n .
2. Kolejne kolory oznaczamy liczbami naturalnymi $1, 2, \dots$
3. v_1 kolorujemy kolorem 1
4. (a) v_2 kolorujemy kolorem 1 jeśli $v_1v_2 \notin E(G)$
(b) w przeciwnym przypadku v_2 kolorujemy kolorem 2 .
5. v_i kolorujemy pierwszym wolnym kolorem, który nie został przypisany jego sąsiadom.

Twierdzenie 1.8.1. W każdym grafie prostym G

$$\chi(G) \leq \Delta(G) + 1$$

Lemat 1.8.2. W grafie prostym i spójnym G

$$\chi(G) \leq \frac{1}{2} + \sqrt{\frac{1}{4} + 2q}$$

gdzie $q = |E(G)|$.

Twierdzenie 1.8.2. [Brooksa]

Niech G będzie grafem prostym, spójnym, różnym od grafu pełnego i różnym od cyklu nieparzystego. Wówczas

$$\chi(G) \leq \Delta(G)$$

Komentarz 1.8.1.

W przypadku grafu pełnego mielibyśmy sytuację: $\Delta(K_n) = n - 1$, $\chi(K_n) = n$, $\chi(K_n) = \Delta(K_n) + 1$
Z kolei w przypadku cyklu nieparzystego: $\Delta(C_{2n+1}) = 2$, $\chi(C_{2n+1}) = 3$.

1.9 Grafy doskonałe

Definicja 1.9.1. LICZBĄ KLIKOWĄ nazywamy moc najliczniejszej klikki i oznaczamy ją $\omega(G)$.

Definicja 1.9.2. LICZBĄ NIEZALEŻNOŚCI nazywamy moc najliczniejszego zbioru niezależnego i oznaczamy ją $\alpha(G)$.

Przykład 1.9.1. Dla grafu z przykładu 1.1.1 mamy $\omega(G) = 3$ oraz $\alpha(G) = 2$.

Lemat 1.9.1. Dla każdego grafu prostego G spełnione są zależności

$$\omega(G) = \alpha(\overline{G})$$

$$\alpha(G) = \omega(\overline{G})$$

Oznaczenie 1.9.1. Niech $v \in V(G)$ będzie dowolnym wierzchołkiem, wtedy

$$N[v] = N(v) \cup \{v\}$$

Algorytm 1.9.1. [wyznaczania zbioru niezależnego]

I) Wyznaczanie zbioru niezależnego poprzez dodawanie wierzchołków.

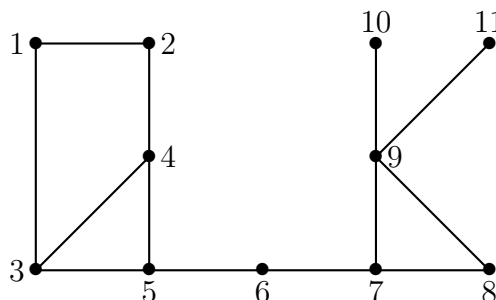
1. $U = \emptyset$, $X = V(G)$
2. podczas gdy $X \neq \emptyset$ wykonuj:
 - weź $v \in X$, który ma najmniej sąsiadów w X .
 - $U := U \cup \{v\}$
 - $X := X \setminus N[v]$
3. zwróć U .

II) Wyznaczanie zbioru niezależnego przez usuwanie wierzchołków

1. $U = V(G)$
2. podczas gdy U nie jest niezależny wykonuj:
 - weź $v \in U$, który ma najwięcej sąsiadów.
 - $U = U \setminus \{v\}$
3. zwróć U .

Przykład 1.9.2.

Wyznamy zbiór niezależny w następującym grafie.

- I)
- $U = \emptyset$ $X = \{1, \dots, 11\}$
 - $v = 10$ $U = \{10\}$ $X = \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11\}$
 - $v = 11$ $U = \{10, 11\}$ $X = \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8\}$
 - $v = 8$ $U = \{8, 10, 11\}$ $X = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$
 - $v = 6$ $U = \{6, 8, 10, 11\}$ $X = \{1, 2, 3, 4\}$
 - $v = 1$ $U = \{1, 6, 8, 10, 11\}$ $X = \{4\}$
 - $v = 4$ $U = \{1, 4, 6, 8, 10, 11\}$ $X = \emptyset$
- II)
- $U = \{1, \dots, 11\}$
 - $v = 9$ $U = \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11\}$
 - $v = 3$ $U = \{1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11\}$
 - $v = 2$ $U = \{1, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11\}$
 - $v = 5$ $U = \{1, 4, 6, 7, 8, 10, 11\}$
 - $v = 7$ $U = \{1, 4, 6, 8, 10, 11\}$

Lemat 1.9.2. Dla każdego grafu G (prostego) spełniona jest nierówność

$$\chi(G) \geq \omega(G)$$

Definicja 1.9.3. Graf G nazywamy DOSKONAŁYM, jeśli dla każdego podgrafu indukowanego $H \subset G$ spełniony jest warunek

$$\chi(H) = \omega(H)$$

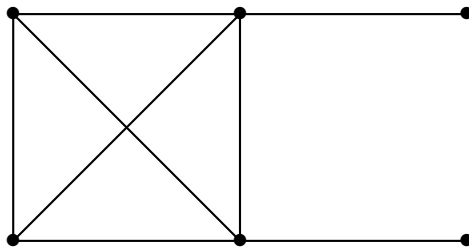
Przykład 1.9.3. Przykładem grafów doskonałych są grafy dwudzielne oraz grafy krawędziowe powstałe z grafów dwudzielnych.

Lemat 1.9.3. Jeśli $H \subseteq G$ jest indukowanym podgrafem G , $S \subseteq H$ jest indukowanym podgrafem grafu H , to S jest też indukowanym podgrafem grafu G .

Uwaga 1.9.1. Indukowany podgraf grafu doskonałego jest grafem doskonałym.

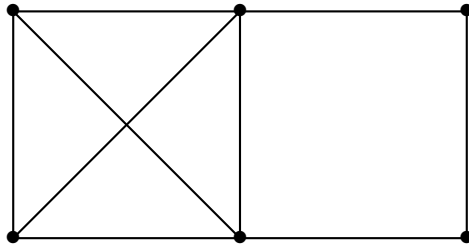
Definicja 1.9.4. Graf G nazywamy CIĘCIWOWYM, jeśli nie zawiera on podgrafu indukowanego, który jest cyklem C_n dla $n > 3$. Innymi słowy jeśli C_n dla $n > 3$ jest podgrafem grafu G , to w tym grafie zawiera się również cięciwa tego cyklu.

Przykład 1.9.4. Przykład grafu, który jest cięciwowy

G_1

i przykład grafu, który cięciwowy nie jest

G_2

Lemat 1.9.4. Podgraf indukowany grafu cięciwowego jest grafem cięciwowym.

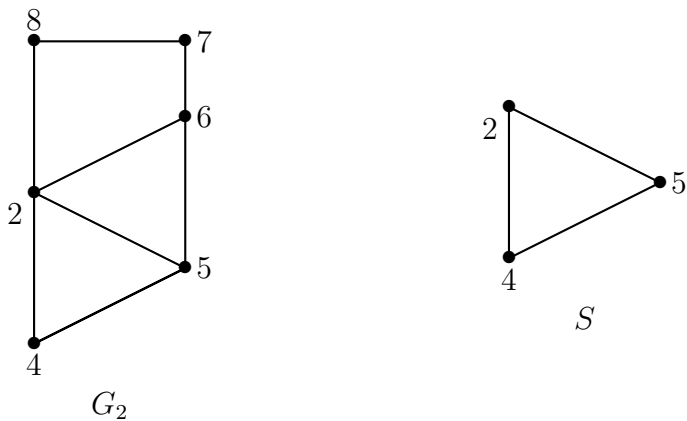
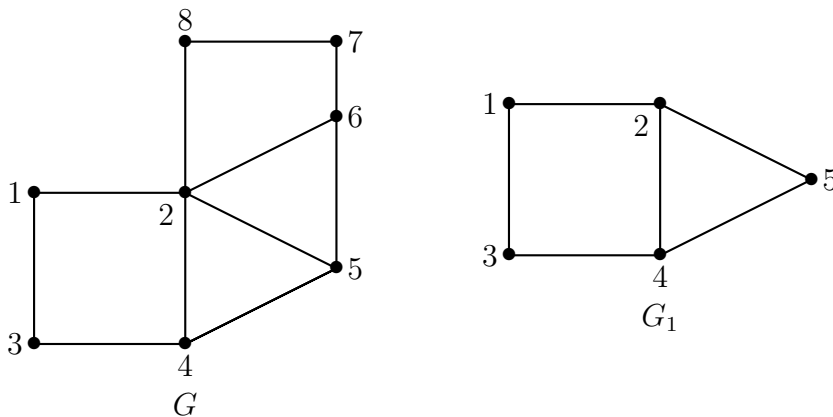
Definicja 1.9.5. Niech G_1, G_2, S będą podgrafami indukowanymi grafu G takimi, że

$$G_1 \cup G_2 = G$$

$$G_1 \cap G_2 = S$$

Mówimy wówczas, że graf G powstał przez (ang. *pasting along*) SKLEJENIE GRAFÓW G_1, G_2 WZDŁUŻ S

Przykład 1.9.5. Rozważmy następujące grafy

Twierdzenie 1.9.1. Graf G jest grafem cięciwowym wtedy i tylko wtedy, gdy został otrzymany rekurencyjnie przez sklejenie wzduż grafów pełnych.

Twierdzenie 1.9.2. *Graf cięciwowy jest grafem doskonałym.*

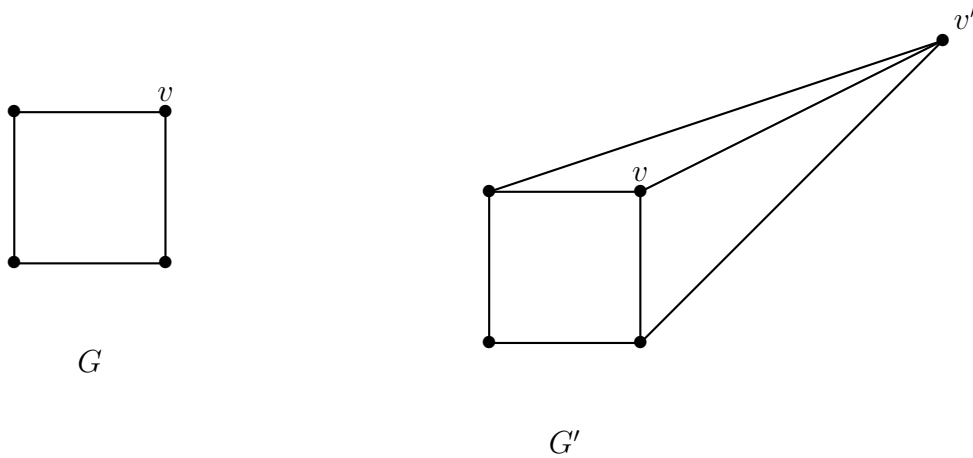
Definicja 1.9.6. *Mówimy, że graf G' powstał z G przez ROZSZERZENIE WIERZCHOŁKA v jeśli*

$$V(G') := V(G) \cup \{v'\} \text{ gdzie } v' \notin V(G)$$

oraz

$$E(G') = E(G) \cup \{v'x : x \in N(v)\} \cup \{vv'\}$$

Przykład 1.9.6. *Graf G' powstał z grafu G przez rozszerzenie wierzchołka v .*

Lemat 1.9.5. *Jeśli G jest grafem doskonałym, a G' powstał z grafu G przez rozszerzenie wierzchołka, to G' jest również grafem doskonałym.*

Twierdzenie 1.9.3. [*Laszlo Lovasz*]

Graf G jest doskonały wtedy i tylko wtedy, gdy jego dopełnienie jest doskonałe.

1.10 Zbiory dominujące

Definicja 1.10.1. *Zbiór wierzchołków $S \subset V$ nazywamy ZBIOREM DOMINUJĄCYM w grafie G , jeśli*

$$\forall_{v \in V} \left(v \in S \vee \exists_{u \in S} uv \in E(G) \right)$$

Przykład 1.10.1. *Przykładem zbioru dominującego jest zbiór $S = \{1, 2, 4\}$ z przykładu 1.1.1.*

Lemat 1.10.1. *Jeśli G jest grafem prostym, $G = (V, E)$, $S \subset V$, to NWSR*

- i) S jest zbiorem dominującym,
- ii) $\forall_{v \in V \setminus S} \exists_{u \in S} uv \in E$,
- iii) $\forall_{v \in V \setminus S} N(v) \cap S \neq \emptyset$,
- iv) $\forall_{v \in V \setminus S} \text{dist}(v, S) \leq 1$,
- v) $N[S] = V$,

$$vi) \quad \forall_{v \in V} |N[v] \cap S| \geq 1,$$

$$vii) \quad \forall_{v \in V \setminus S} N(v) \not\subseteq V \setminus S.$$

Definicja 1.10.2. MINIMALNYM ZBIOREM DOMINUJĄCYM nazywamy taki zbiór dominujący $S \subset V$ (gdzie $G = (V, E)$), że

$$\forall_{v \in S} S \setminus \{v\} \text{ nie jest zbiorem dominującym}$$

Przykład 1.10.2. Zbiór dominujący z przykładu 1.10.1 jest minimalnym zbiorem dominującym, gdyż po usunięciu dowolnego wierzchołka nowopowstały zbiór dominujący nie będzie.

Oznaczenie 1.10.1. Symbolem $MDS(G)$ nazywamy rodzinę wszystkich minimalnych zbiorów dominujących.

Definicja 1.10.3. LICZBĄ DOMINUJĄCĄ grafu G nazywamy moc najmniej licznego zbioru dominującego grafu G i oznaczamy $\gamma(G)$. Każdy zbiór mocy $\gamma(G)$ nazywamy γ -ZBIOREM.

Przykład 1.10.3. W przykładzie 1.10.1 mamy $\gamma(G) = 3$.

Twierdzenie 1.10.1. Zbiór $S \subset V$, dla $G = (V, E)$, jest minimalnym zbiorem dominującym wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego wierzchołka $v \in S$ spełniony jest jeden z warunków

$$1. \quad N(v) \cap S = \emptyset \quad (v \text{ jest izolowany w } S)$$

$$2. \quad \exists_{u \in V \setminus S} N(u) \cap S = \{v\}$$

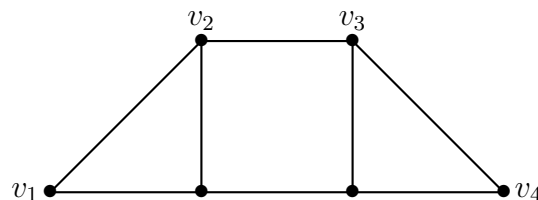
Twierdzenie 1.10.2. Jeśli G jest grafem spójnym rzędu $n \geq 2$, to istnieje w nim taki zbiór dominujący, że jego dopełnienie też będzie zbiorem dominującym.

Twierdzenie 1.10.3. Jeśli G nie ma wierzchołków izolowanych, $S \in MDS(G)$, to $V(G) \setminus S$ jest zbiorem dominującym.

Definicja 1.10.4. Mówimy, że zbiór S jest ZBIOREM TOTALNIE DOMINUJĄCYM w grafie $G = (V, E)$ jeśli

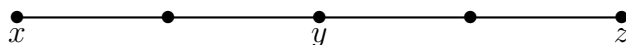
$$\forall_{v \in V} \exists_{u \in S} uv \in E(G)$$

Przykład 1.10.4. Przykładem zbioru dominującego, który jest totalnie dominujący jest zbiór $S = \{v_1, v_2, v_3, v_4\}$ z poniższego grafu G .

G

Przykład 1.10.5. Przykładem zbioru dominującego, który nie jest totalnie dominujący jest zbiór $S = \{x, y, z\}$ z poniższego grafu G . Dzieje się tak, gdyż dla wierzchołka y nie istnieje sąsiadujący z nim wierzchołek ze zbioru S .

G

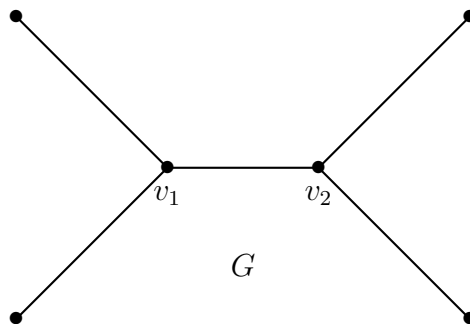
1.11 Bezpieczeństwo w grafach

Definicja 1.11.1. *Ataki* $\mathcal{A} = \{A_1, \dots, A_k\}$ - rodzina zbiorów rozłącznych na zbiór $S = \{s_1, \dots, s_n\} \subseteq V$
Obrona $\mathcal{D} = \{D_1, \dots, D_m\}$ - rodzina zbiorów rozłącznych na zbiór $S = \{s_1, \dots, s_n\} \subseteq V$
 Mówimy, że atak \mathcal{A} jest MOŻLIWY DO OBRONIENIA, jeśli istnieje obrona \mathcal{D} : $\forall_i |D_i| \geq |A_i|$
 S nazywamy ZBIOREM BEZPIECZNYM, jeśli każdy atak na S jest możliwy do obronienia.

Definicja 1.11.2. *Moc najmniej licznego zbioru bezpiecznego nazywamy LICZBĄ BEZPIECZEŃSTWA i oznaczamy $s(G)$.*

Lemat 1.11.1. *Zbiór bezpieczny $S \subset V$, gdzie $G = (V, E)$, mocy $s(G)$ jest zbiorem spójnym.*

Przykład 1.11.1. *Zbiór $S = \{v_1, v_2\}$ jest zbiorem bezpiecznym w poniższym grafie G .*

1.12 Grafowe modele sieci

Przykłady Sieci		
Typ sieci	Wierzchołek	Krawędź
Społeczna	osoba aktor naukowiec osoba osoba osoba	znajomość udział w tym samym filmie wspólna publikacja lub projekt kontakt seksualny twitter przeniesienie choroby zakaźnej
Informacyjna	Internet-domena strona WWW publikacja naukowa	połączenie fizyczne odnośnik cytowalność
Technologiczna	elektrownia lotnisko dworzec kolejowy miasto router czujnik	linia przesyłowa połączenie lotnicze tory droga kable i światłowody połączenie radiowe
Biologiczna	gatunek białko neuron	pożywienie reakcja fizyczna akson
Sprzedaży	hurtownia	zaopatrzenie sklepu

Przykład 1.12.1.

- *”Świat jest mały” eksperyment przeprowadzony w 1967 przez psychologa Stanleya Milgrama. Doświadczenie miało stanowić test hipotezy, że członkowie jakiegokolwiek dużej społeczności (w jego przypadku, ludność Stanów Zjednoczonych) mogą być pokrewni sobie dzięki krótkim sieciom pośrednich znajomych.*
- *Aby sprawdzić to twierdzenie, Milgram wprowadził nowatorską metodę wysyłania listów do kilkuset losowo wybranych osób w Nebrasce i Kansas prosząc, by przekazali ten list jego przyjacielowi. Gdyby jednak nie znali go, są proszeni o przekazanie listu komuś, kto według ich wiedzy może być bliższy tej osobie. Większość listów Milgrama dotarła do jego przyjaciela po średnio sześciokrotnym przekazaniu kolejnym osobom.*
- *Jego rezultat, ważne twierdzenie socjologii, nazwany został jako „sześć stopni oddalenia później spopularyzowany przez Johna Guare’a i nazwany hipotezą o małym świecie. Wielokrotnie testowano hipotezę o małym świecie w małych społecznościach. Przygotowywany jest projekt, wykorzystujący Internet i pocztę elektroniczną w skali globalnej, celem dalszego badania zjawisk społecznych wynikających z tej hipotezy oraz ją weryfikujących.*

Definicja 1.12.1. GĘSTOŚCIĄ grafu G nazywamy liczbę $D(G) = \frac{\|G\|}{\|K_n\|}$, gdzie n jest rzędem grafu G .

Definicja 1.12.2. ŚREDNIĄ DŁUGOŚCIĄ ŚCIEŻKI nazywamy średnią arytmetyczną odległości między wierzchołkami.

Definicja 1.12.3. WSPÓŁCZYNNIEM GRUPOWANIA WIERZCHOŁKA $v \in V(G)$, gdzie $G = (V, E)$ nazywamy liczbę $c(v) = \frac{\|G[N(v)]\|}{\|K_n\|}$, gdzie n jest stopniem wierzchołka v .

Definicja 1.12.4. WSPÓŁCZYNNIEM GRUPOWANIA GRAFU nazywamy średnią arytmetyczną współczynników grupowania wierzchołków i oznaczamy ją $C(G)$.

Definicja 1.12.5. Niech dla każdej pary różnych wierzchołków $u, w \in V(G)$, gdzie $G = (V, E)$, różnych od $v \in V(G)$ wyznaczony będzie ułamek $\frac{s_{uw}(v)}{s_{uw}}$, gdzie s_{uw} oznacza liczbę najkrótszych ścieżek łączących wierzchołki u, w oraz $s_{uw}(v)$ oznacza liczbę najkrótszych ścieżek łączących wierzchołki u, w przechodzących przez wierzchołek v . Sumę takich ilorazów nazywamy MIARĄ CENTRALNOŚCI WIERZCHOŁKA lub POŚREDNICTWEM i oznaczamy $b(v)$.

Przykład 1.12.2. Dla przykładu 1.1.1 mamy $D(G) = \frac{4}{6}$, gdyż graf G ma 4 krawędzie, a graf K_4 ma 6 krawędzi. Średnia długość ścieżki wynosi $\frac{1+1+2+1+2+1}{6} = \frac{8}{6} = \frac{4}{3}$. Z kolei współczynniki grupowania wierzchołków wynoszą: $c(1) = c(2) = 1$, $c(3) = \frac{1}{3}$ oraz $c(4) = 0$. Zatem współczynnik grupowania grafu wynosi $\frac{5}{8}$.